

Programma van maatregelen Halle, Zuidbrug

Inhoud

1	Gemotiveerd advies	1
1.1	Volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek	1
1.2	Archeologische sites binnen het onderzoeksterrein	1
1.3	De impactbepaling	2
1.4	Bepalingen van maatregelen	2

1 Gemotiveerd advies

Het gemotiveerd advies is gebaseerd op het verslag van resultaten van het vooronderzoek. De vaststellingen over de aan- of afwezigheid van archeologische sites en hun aard worden geconfronteerd met de door de initiatiefnemer voorgenomen bodemingrepen. Op basis van deze confrontatie motiveert het advies of er maatregelen nodig zijn, welke deze zijn, en wat hun uitvoeringswijze is.

1.1 Volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek

Potentieel en waardering kenniswinst bij verder archeologisch onderzoek

Na afronding van het bureauonderzoek en het landschappelijk bodemonderzoek stelt BAAC vast dat verder vooronderzoek geen potentieel op kennisvermeerdering zal bieden. Er werd gedurende boven beschreven onderzoeken, voldoende informatie gegenereerd om de afwezigheid van een archeologische site afdoende te staven en dus een gemotiveerde uitspraak te doen over het niet moeten nemen van verdere maatregelen.

Het bureauonderzoek heeft aangetoond dat de kans bestaat dat op de terreinen aan de Suikerkaai en Vogelpers te Halle nog intacte archeologische waarden aanwezig kunnen zijn. Maar het landschappelijk bodemonderzoek onder de vorm van boringen heeft aangetoond dat onder de opgehoogde terreinen bijna over het volledige plangebied geen archeologische niveaus meer aanwezig waren. Wellicht door de verscheidene infrastructuurwerken ten behoeve van het kanaal naar Charleroi en de aanpalende spoorwegen.

Er werd tijdens deze fase van het vooronderzoek voldoende informatie gegenereerd om de lage archeologische waarde van het onderzoeksgebied te staven. Verder onderzoek gaat bijgevolg geen kennisvermeerdering met zich mee brengen.

Volledigheid van het vooronderzoek

De resultaten van het uitgevoerde vooronderzoek binnen deze archeologienota bleken voldoende om het ontbreken van potentieel op kennisvermeerderingen bij verder archeologisch onderzoek te staven. Volgens artikel 5.2. van de Code van Goede Praktijk is verder vooronderzoek dan ook niet aangewezen. De archeologienota is dan ook - conform de Code van Goede Praktijk – volledig.

1.2 Archeologische sites binnen het onderzoeksterrein

De aanwezigheid van een archeologische site

Op basis van de desktopstudie kon niet met zekerheid gezegd worden of er structuren in het plangebied zouden worden aangetroffen. Gezien de grootte van de akkers, het ontbreken van perceelsgrenzen en de nabijheid van het historisch centrum, werd het plangebied geïnterpreteerd als eventuele gemeenschappelijke koutergronden. Dergelijke kouters kennen vaak een lange geschiedenis van bewoning en/of ontginning. Prehistorische vondsten in de nabije omgeving en parallellen met gelijkaardige omgevingsfactoren vormden een indicator voor eventuele prehistorische aanwezigheid

in het projectgebied. Ook de mogelijkheid voor het aantreffen van religieuze objecten werd niet onmogelijk geacht op basis van vondsten uit de nabije omgeving.

Gezien de interpretatie van het plangebied als koutergrond, werd de kans op middeleeuwse sporen ondanks vondsten uit onder meer de Karolingische periode eerder klein geschat. Koutergronden net buiten de stad werden immers zoveel mogelijk gevrijwaard omdat hun economisch belang te groot was. Al zal men enkele jaren onder de druk van de groeiende stad deze koutergronden toch gaan bebouwen, zoals zichtbaar op de kaart van Ferraris. In 1840 zal deze bewoning vervolgens verdwijnen door de aanleg van de spoorweg en enkele wegen. Tussen 1827-1832 zal vervolgens het kanaal naar Charleroi worden aangelegd, dat in de jaren 1850, 1920 en kort na WOII zal worden aangepast in functie van de toename van de capaciteit van de scheepvaart. De impact van het spoor mag echter niet worden onderschat. Niet alleen de aanleg van de spoorlijn in 1840 heeft het archeologisch erfgoed mogelijk verstoort, ook de spoorlijn Brussel-Bergen is in het kader van de aanleg van de HSL (1994) begin jaren 1990 nog eens verlegt, daarbij de rechteroever van het kanaal door de spoorwegen als werf- en opslagruimte werd gebruikt.

Volgens de bodemkaart werden verschillende terreinen in de omgeving van het plangebied als bebouwde, sterk vergaven of opgehoogde gronden ingekleurd. Wat ook overeenkomt met de resultaten uit het bodemonderzoek. Hieruit blijkt immers dat ter hoogte van de uitgevoerde boringen het terrein sterk opgehoogd was en dat elke begraven bodem of archeologisch loopvlak ontbreekt. Er werden tijdens het landschappelijk bodemonderzoek onder de vorm van boringen dus geen niveaus aangesneden waarin archeologische vondsten, sporen of sites verwacht kunnen worden. Enig intact bodemprofiel ontbreekt onder de ophogingen.

De waardering van de archeologische site

Het landschappelijk bodemonderzoek toonde de afwezigheid van een archeologische site binnen het onderzoeksterrein aan.

1.3 De impactbepaling

Bovenstaand overzicht¹ analyseert de impact van de gekende verstoringen en de geplande bodemingrepen op het potentieel op kenniswinst bij verder archeologisch onderzoek. Dit overzicht geeft aan dat het potentieel op (waardevolle) kenniswinst bij verder archeologisch (voor-) onderzoek binnen de krijtlijnen van de geplande ingrepen ontbreekt. Verder archeologisch onderzoek is overbodig gezien het ontbreken van een archeologische site.

1.4 Bepalingen van maatregelen

Binnen het verslag van resultaten en bovenstaand gemotiveerd advies werd aangetoond dat het potentieel op waardevolle kenniswinst ontbreekt bij de uitvoer van verder archeologisch (voor-) onderzoek. Volgens artikel 5.2. van de Code van Goede Praktijk is verder vooronderzoek dan ook niet aangewezen. Verdere maatregelen inzake archeologisch onderzoek worden dan ook - conform de Code van Goede Praktijk – niet voorgesteld.

¹ Zie 1.1 Volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek.

Dit advies ontslaat de opdrachtgever, noch de aannemer van de geplande werken, niet van zijn verplichting om tijdens de bouwwerken rekening te houden met de wettelijke archeologische meldingsplicht (Onroerenderfgoeddecreet 12 juli 2013, Hoofdstuk 5, Onderafdeling 1. Passiefbehoudsbeginsel en Onderafdeling 4. Toevalsvondsten).